

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Paa JEsu død og blodig saar

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Paa JEsu død og blodig saar", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 353. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid137634/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

ET LIDET TILÆG
TIL

TROENS RARE KLENODIE

Advents-Psalmer.

Nr. 258.

Mel. Jeg leter højt op øyne mine etc.

507
Pa JEsu død og blodig saar
Begynder jeg mit kirke-aar,
Hans reyse til Jerusalem
Giør al min vandring angenem,
Det sidste trin skal blive got,
Ret lige op paa Zions slot.

2. Paa JEsu sande livsens ord
Min troe og salighed beroer,
Den vey, hand viser, vil jeg gaae,
Den arv, hand lover, vil jeg faae,
Og uden ordets klare skin
Jeg ey vil giøre mindste trin.

3. Min JEsu jeg mig ofre vil
Og al den deel mig hører til,
Ey noget er saa got og rart,
At det for ham skal blive spart,
Hvad ham til zere kastes hen,
Det findes tusend-fold igien.

Nr. 258. J2-7.

Nr. 258. Original. Salmen er digtet over evangeliet til 1. sandag i advent, Mt. 21, 1-9. — 1,3-6: Evangellets fortælling om Jesu indog i Jerusalem udnyttes her allegorisk om rejser til det ny Jerusalem, hvor den kristne folger ham for til sidst ut af til Zions slot os himlen. — 1,4: *angenem* dejlig. — 2,1: Joh. 8, 48. — 2,4: Ap. G. 20, 32; 1. Pet. 1, 4. — 2,5-6: Sl. 118, 105. — 3,1-2: Objekt for ofre er *mig* ... og al den deel. — 3,3: *rart* sjeldent, kostelig. — 3,5-6: Lk. 18, 29-30.

20

4. Jeg holder daglig kirke-gang
Med ordets læsning, bøn og sang,
Osanna mig i mund og sind
Skal følge baade ud og ind,
Fordi, du Davids Søn! du est
Mit hertes daglig fryde-fest.

5. O! GUD skee lop til evig tiid,
At tiden er saa himmel-blid,
Ret ligesom det var en vaar
Til evighedens kirke-aar,
At vi kand her begynde paa
For thronen nu og dag at staae.

6. Osanna! milde Davids Søn,
Vor ærens pris og tusend-skiøn!
O maatte ey den gandske jord
Nu blive til et syng-chor,
Al verden til en helligdom!
Fordi GUDs Søn til verden kom,

508

7. Op! Zion! leg din enke-dragt!
Iføer dig lysets brude-pragt!
Stræ palmer for hans fødders gang,
Og mød din skat med fryde-sang!
Forkynd hvor sid hand er og bliid
Fra nu og indtil evig tiid!

6, 4; syngel stønge J2-3

4, 3-6; Mt. 21, 8. — 4, 8; osanna] hosianne, hebraisk festrah: Israels dog. — 5, 2: tiden] Der tankes noget på digerens nutid som en særlig vækkelsestid, men snarende i almindelighed på tiden modsat evigheden; den har ved Kristus haft en helt ny karakter. — 5, 5-6; Hebr. 4, 10, jfr. Joh. Ab. 7, 9. — 5, 5; af] så at; her; allerede her på jorden. — 6, 2; ærens pris, tusend-skiøn] blomsternavne. — 7, 1; Zion] den kristne menighed. — 7, 3; Mt. 21, 8; Joh. 12, 13. — 7, 4; din skal] Jesus som budgommene.